

Tingleff slægten fra Eggebæk

I sommeren 1998, da jeg på Internettet søgte efter Tingleff'er, fandt jeg en dag et amerikansk telefonkatalog, der viste 16 Tingleff'er i USA samt en Tinglef og en Tinglev. De to sidste kendte jeg, men ikke de 16 første.

Jeg sendte omgående et brev til alle 16, hvori jeg kort fortalte om min interesse, og tilbød at oplyse dem om deres danske forfædre, hvis de opgav mig navn og fødselsår for deres forældre og bedsteforældre.

Blandt de 16 var der to Tingleff-brødre og deres far, der sendte mig en række oplysninger om deres danske aner.

Overraskende nok viste det sig, at de ikke tilhørte Vonsild slægten. De nedstammede fra en *Christian Jessen Tingleff*, der udvandrede til USA i 1871 med kone og børn. Han var født 1819 i landsbyen Eggebæk i Tinglev sogn, men var ukendt for mig, og i dag findes slægten kun i USA.

Jeg gik i gang på Rigsarkivet og fandt hurtigt USA-slægtens forfædre, der i 5 generationer havde boet i Tinglev sogn.

Men hvorfor hed de Tingleff, når de boede i Tinglev? Forklaringen er følgende.

Den udvandrede farfars far hed *Jes Petersen*. Han var født 1712 i Tinglev by, giftede sig omkring 1750 med Anna Christensen og blev gårdmand i Eggebæk i Tinglev sogn.

Imidlertid boede der i Eggebæk i forvejen en Jes Petersen, der til overmål også var gift med en Anna. Når førstnævnte Jes' børn blev døbt, kaldte præsten ham derfor *Jes Petersen Tinglef* efter hans fødeby. Senere beholdt sønnen *Christian* og hans efterkommere tilnavnet som slægtsnavn.

Også Jes Petersen Tinglefs fars navn voldte problemer. Der boede ved 1700-tallets be-

gyndelse i Tinglev sogn ikke mindre end tre, der hed *Peter Jessen*. Alle tre fik en søn ved navn Jes blandt deres i alt 25 børn. Præsten skilte fædrene fra hinanden ved at anføre deres bopæl og for den enes vedkommende desuden fødestedet: *Peter Jessen [bor i] Tinglev*, *Peter Jessen [bor i] Gaardeby* (en landsby i sognet) og *Peter Jessen Karlsruva* [*bor i] Tinglev*. Det viste sig, at det var sidstnævnte, der var far til *Jes Petersen Tinglef*.

Karlsruva er en ældgammel adelsgård, 6 km vest for Tinglev i nabosognet Bylderup. Den kendes helt tilbage til begyndelsen af 1200-tallet. I 1238 sad en Hr. Lago på gården. I slutningen af 1400 tallet ejedes den af Rantzau slægten, der solgte den til hertug Frederik i 1500. Senere blev den fæstegård under Sottrup og kom 1631 under Mårkær amt (Mårkær var oprindeligt et kloster i den sydlige del af Angel i Sydslesvig) og blev sæde for Karlsruva fogderis lensfogeder.

Her blev *Peter Jessen Karlsruva* formentlig født, men kirkebogen er desværre meget vanskelig at tyde, og jeg fandt ham ikke.

Gården blev i 1927 delt i 2 gårde Gammel og Ny Karlsruva og ligger der endnu i krogn (vråen) mellem Uge Bæk og Terkelsbøl å.

Jeg sendte oplysningerne til de to amerikanske Tingleff-brødre i form af et falset A 3 ark af tyndt gråt karton med følgende indhold:

Side 1 oplyste som slægtens *homeland*, herunder Danmark (med foto af dronning Margrethe), Slesvig, Sønderjylland, Tinglev sogn (med foto af kirken) og Eggebæk med sagnet om kongsgården. Side 2 viste slægtsregisteret efter det i denne bog anvendte princip. Side 3 var fotokopier og oversættelser fra et par af Tinglev kirkebogs dåbsregistreringer fra 1819 og 1766 vedrørende slægten. Side 4 bestod af et Danmarkskort med angivelse af nævnte steder.

Nissen Tinglef slægten fra Rens

Da jeg begyndte den første indsamling af slægtsoplysninger i december 1997 var jeg ret sikker på, at alle, der bar navnet - uanset stavemåden - tilhørte samme slægt. Og da Navnebogen blev trykt første gang var jeg stadig ikke overbevist om, at der var flere uafhængige slægter.

Der var dog dukket nogle *Nissen Tinglef*'er op, der havde den tradition i familien, at fire brødre i deres slægt havde nedsat sig med hver sin gård, og gårdene havde efterhånden udviklet sig til en by Tinglev, der var opkaldt efter dem.

Nissen Tinglef'erne kunne give data om deres slægt tilbage til en *Dins Nissen Tinglef* fra Rens, syd for Tinglev og tæt ved grænsen. Han viste sig at være født i 1820.

Jeg havde endvidere ad anden vej fundet frem til, at der på en gård i Todsbøl lige nord for Tinglev boede enken og sønnen efter *Andreas Dins Nissen Tinglef*.

Der måtte jo være en forbindelse mellem disse to familier. Benny Lau, formand for Tinglev lokalhistoriske Forening, lovede at undersøge sagen, og fandt frem til følgende forbindelse:

Førstnævnte Dins Nissen Tinglef var gift tre gange. Med sin første kone fik han en søn *Andreas*, født 1846, der viste sig at være farfar til førnævnte *Andreas Dins Nissen Tinglef* i Todsbøl. Med sin tredje kone fik han blandt andet sønnen *Edlef*, født 1872, der videreførte hele Nissen Tinglef slægten.

Men var Nissen Tinglef'erne i familie med Tingleff-slægt fra Vonsild? Benny Lau iværksatte undersøgelser, der førte slægten to generationer længere tilbage til en *Nis Andresen Tinglef*, gårdejer i Rens, altså en navnefælle til Nis Tingleff i Vonsild.

Længere nåede vi ikke før Navnebogen blev trykt. I foråret 1998 lykkedes det mig på Rigsarkivet at føre slægten endnu et par generationer længere tilbage til en *Rasmus Matthiesen*, der vistnok har levet i Smedager i Bjolderup sogn omkring år 1700.

Der er således intet, der tyder på, at der er slægtsforbindelse mellem Nissen Tinglef slægten og Tingleff slægten fra Vonsild.

Den ældste i Nissen Tinglef slægten, der bærer Tinglef navnet, er ifølge kirkebøgerne Rasmus Matthiesens søn *Andres Rasmussen Tingleff* (død efter 1772). Han kaldes ved sit giftermål i 1734 i Rens for *Andres Rasmussen aus Schmedeacker*, ved sine to børns dåb i 1735 og 1737 for *Andres Rasmussen in Rentz* men ved sønnen Nis' giftermål i 1764 i Rens for *Andres Tingleff zu Rentz*. Hans tiptipoldebarn, den mangeårige sognerådsformand i Burkal, Jørgen Nissen Tinglef (1894-1979, ingen børn) har i efterladte slægtsnotater anført, at anen *Andres Rasmussen* fik navnet Tingleff i de senere år. Årsagen er ikke oplyst.

Nissen slægtsnavnet kommer fra *Andres Rasmussen Tingleffs* søn Nis, hvis efterkommere alle hedder Nissen Tinglef(f)

Tinglev Olsen slægten fra Langebæk

En dag nævnte en slægtning, at der jo var flere måder at stave navnet på, blandt andet med h, altså *Thinglev*. Det sidste benægtede jeg skråsikkert. Det havde jeg aldrig hørt før. Men da jeg for en sikkerhed skyld kaldte stavemåden op på Internettet, dukkede der en hel stribe op.

Ved at kontakte dem blev jeg snart ledt hen til de ansvarlige for en meget stor slægtsbog for *CH Slægten*. Bogen blev ført løbende a jour, herunder også *Anes slægtsgren*. Ane var distriktsjordemoder i Langebæk ved Sjællands sydspids. Hendes søn *Peter Olsen* og svigerdatter *Alma Hansen* havde givet alle deres 7 børn Tinglev-navnet som mellemnavn.

Det forbavsende var egentlig, at ingen i efterslægten tilsyneladende havde nogen viden om, hvorfra dette mellemnavn kom.

På Landsarkivet for Sjælland fandt jeg frem til, at Alma Hansen var plejedatter, og at navnet på hendes biologiske far var ukendt. Det sandsynligste er derfor, at hendes far, altså morfaderen til Tinglev-børnene, var en Tingleff.

Men hvem var han? Det kan nok ikke opklares i dag. Alma blev født på Fødselsstiftelsen i København i 1880. På undfangelsestidspunktet boede der kun en Tingleff i hovedstaden, nemlig min oldefar Søren (slægtsregistret side 23), der var blevet enkemand tre måneder før, men flyttede til Middelfart et halvt år efter.

Bemærk dog at man ikke umiddelbart kan ophøje Søren til slægtens navnefader, idet det jo bygger på den dobbelte hypotese, at Almas far hed Tingleff, og at Almas mor kendte Søren.

Tinglev Christensen slægten fra Esbjerg

Lillejuleaften 1997 talte jeg med fotograf *Preben Tinglev* i Esbjerg. Hans far *Thomas Christensen* havde været ansat ved statsbanerne i Tinglev, og han havde derfor givet sin søn navnet Tinglev som mellemnavn.

Preben Tinglev Christensen havde imidlertid bortkastet Christensen efter bevilling i 1994, men hans børn og børnebørn hedder stadig *Tinglev Christensen*.

Preben Tinglev er vistnok den eneste med vort slægtsnavn, der har fået bevilliget navneforandring til et slægtsnavn på grund af *hævd*. Ja, lektor Eva Villadsen Meldgaard ved Institut for Navneforskning mener endda, at det måske er det eneste tilfælde overhovedet, hvor 50 års hævd kravet er opfyldt.